

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการจัดทำเนื้องานแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้นมีผู้ทำวิจัยเอาไว้โดยตรงน้อยมาก แต่ได้มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องโครงการสุขภาพในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งก็มักจะมีการแนะแนวสุขภาพรวมอยู่ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาจากรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และได้สรุปเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนเท่านั้น ดังรายงานผลการวิจัยต่อไปนี้

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

อัญชลี รัชตวิกรม (2522) ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของนักเรียนและครูโรงเรียนปทุมคงคา ที่มีต่อการแนะแนวสุขภาพ ปีการศึกษา 2522" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจบริการแนะแนวสุขภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงเรียนปทุมคงคา และความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการบริการแนะแนวสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจของครูและนักเรียน เพื่อสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ที่จะนำไปปรับปรุงการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประชากรที่เข้าในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 475 คน และครูโรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 525 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ ทาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

1. จำนวนบุคลากรด้านการแนะแนวมีน้อย ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน คือ มีครูแนะแนว 3 คน ครูพยาบาล 1 คน ต่อนักเรียน 5,000 คน ครูส่วนใหญ่สามารถให้คำแนะนำ

ปรึกษาปัญหาสุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตของนักเรียนได้ แต่นักเรียนมักจะปรึกษาปัญหาสุขภาพกับผู้ปกครองมากกว่าปรึกษาครู

2. ด้านบริการแนะแนว นักเรียนส่วนใหญ่เข้าใจความหมายของการแนะแนวสุขภาพดี และเห็นว่ามีความประโยชน์ เพราะจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อม นักเรียนร้อยละ 60.63 มีความต้องการใช้บริการแนะแนวสุขภาพทุกครั้งที่มีปัญหาสุขภาพ การให้คำปรึกษาค่าความสุขที่น้อย เมื่อพบนักเรียนมีปัญหาด้านสุขภาพก็จะส่งให้ครูพยาบาลเป็นผู้ให้คำแนะนำ ไม่มีการแนะแนวสุขภาพเป็นหมู่ ส่วนมากให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และในรอบ 1 ปี จะมีแพทย์และพยาบาลของหน่วยราชการมาให้บริการ 1 ครั้ง ห้องแนะแนวสุขภาพไม่แยกเฉพาะใช้ห้องพยาบาล ซึ่งมีเวชภัณฑ์และอุปกรณ์พร้อม

3. ปัญหาสุขภาพจิตที่พบมากที่สุด ได้แก่ เด็กมักจะหนีโรงเรียน ทะเลาะวิวาทขาดความมั่นใจในตัวเอง เข้าร่วมกิจกรรมไม่ได้ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าโรงเรียนไม่ดีถ้าบรรยากาศในห้องเรียนดี

4. ปัญหาสุขภาพทางกายภาพที่พบมากที่สุดได้แก่ สายตาผิดปกติ สุขภาพอ่อนแอ ผอม กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง ขาดอาหาร หูคอไม่ชัด ง่วงนอนบ่อย หิการ มีโรคประจำตัว เช่น โรคตับ โรคหัวใจ

5. นักเรียนและครูต้องการให้มีการแนะแนวสุขภาพเป็นหมู่ โดยขอเชิญวิทยากรมาบรรยาย ฉายภาพยนตร์ จัดนิทรรศการ และมีการประชาสัมพันธ์แหล่งบริการสุขภาพหรือ

ผลศึกษา, กรม กองส่งเสริมผลศึกษาและสุขภาพ (2525) ทว่าการวิจัยเรื่อง "การวิจัยติดตามผลโรงเรียนในโครงการสุศึกษาสายการศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อสำรวจสภาพสุศึกษาในโรงเรียนของโรงเรียนในโครงการสุศึกษาสายการศึกษา ในสังกัดต่าง ๆ เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการสุศึกษาสายการศึกษาของโรงเรียนในโครงการสังกัดต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ырับรุง การดำเนินงานโครงการสุศึกษาสายการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประชากรเป็นโรงเรียนในโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522-2524 ที่ให้ส่งผู้บริหารและครูปฏิบัติการ (ครูผู้สอนสุศึกษา) เข้ารับการอบรมตามโครงการสุศึกษาสายการศึกษา โดยสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ

กรมสามัญศึกษา และโรงเรียนเทศบาลทั่วประเทศ รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็น ผู้บริหารการศึกษา 296 คน และครูปฏิบัติการ (ครูผู้สอนผู้ศึกษา) 231 คน รวมทั้งสิ้น 608 คน ศึกษาระบบสอบถาม ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า การจัดบริการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนสังกัดเทศบาล สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดกรมสามัญศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.56, 61.27 และ 66.97 ตามลำดับ

ฉัจฉราลักษณ์ บินทับทิม (2527) ท้าการวิจัยเรื่อง "ความต้องการการนิเทศของครูผู้ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 2" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศของครูผู้ศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 2 ศึกษาระบบสอบถามไปยังครูผู้ศึกษา จำนวน 96 คน ได้รับความตอบกลับทั้งหมดร้อยละ 100 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยคิดเป็นค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าตอบ โดยหาค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ครูผู้ศึกษาต้องการให้มีการนิเทศในเรื่องการแนะแนวสุขภาพที่ระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศเรื่องการแนะแนวสุขภาพระหว่างครูที่มีประสบการณ์การสอนวิชาผู้ศึกษามากกว่า 5 ปี กับครูที่มีประสบการณ์การสอนวิชาผู้ศึกษาไม่เกิน 5 ปี พบว่า มีความต้องการการนิเทศ เรื่องการแนะแนวสุขภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินดา บุญช่วย เกื้อกุล (2528) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง เกี่ยวกับการบริการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดบริการสุขภาพ 12 ด้าน ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 320 คน ได้รับความตอบกลับคืนมา 317 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.06

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนรับรู้สภาพที่เป็นจริงในข้อ การจัดทำมีการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน การติดตามผลการให้คำแนะนำหรือติดตามผลการส่งไปรับบริการที่เหมาะสม การแนะแนวสุขภาพเป็นกลุ่มเพื่ออธิบายวิธีแก้ปัญหาและทดลองปฏิบัติ อยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ ทุกข้อ แต่สภาพคาดหวังอยู่ในระดับคุณภาพดีทุกข้อ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพที่แท้จริงและสภาพที่คาดหวัง เกี่ยวกับการแนะแนวสุขภาพเป็นรายข้อ ทั้ง 3 ข้อ ดังกล่าวพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกข้อ

อรุณี สุขนิกรัญญ (2528) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 6" โดยมวีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของครูผู้ศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล ในเขตการศึกษา 6 โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 216 ฉบับ และครูผู้ศึกษา จำนวน 198 ฉบับ ได้แบบสอบถามกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 95.19 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" (t-test) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารเห็นว่าการแนะแนวสุขภาพเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่ต้องปฏิบัติ ร้อยละ 46.30 ส่วนครูผู้ศึกษาเห็นด้วย ร้อยละ 31.08 ในการแนะแนวสุขภาพโดยกำหนดวันเวลาให้นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพเข้าปรึกษา ผู้บริหารเห็นด้วยอย่างมาก และครูผู้ศึกษาเห็นด้วยอย่างมาก เช่นเดียวกัน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้ศึกษาในการแนะแนวสุขภาพ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอมอร เสาวลักษณ์ (2529) ท้าการวิจัยเรื่อง "บทบาทของครูอนามัยโรงเรียน
 เกี่ยวกับการดำเนินงานโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมี
 วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาบทบาทของครูอนามัยโรงเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงาน
 โปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบบทบาทของครูอนามัย
 โรงเรียนที่มีพื้นฐานทางการพยาบาลและครูอนามัยโรงเรียนที่ไม่มีพื้นฐานทางการพยาบาล และ
 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานโปรแกรมสุขภาพของครูอนามัยโรงเรียน ค่าเนิการวิจัย
 โดยส่งแบบสอบถามยังหัวหน้าครูอนามัยโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรม
 สามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน รวมกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด
 103 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

การจัดบริการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียนที่มีปัญหาทางสุขภาพเข้าปรึกษาปรากฏว่าครู
 อนามัยโรงเรียนที่มีพื้นฐานทางการพยาบาล ปฏิบัติที่ระดับมาก แต่ครูอนามัยโรงเรียนที่ไม่มี
 พื้นฐานทางการพยาบาลปฏิบัติที่ระดับปานกลาง ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05 นอกนั้นยังพบอีกด้วยว่า การเชิญวิทยากรทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขมาให้ความ
 ความรู้ทางด้านสุขภาพ ปฏิบัติที่ระดับปานกลางทั้งสองกลุ่ม นอกจากนั้นทั้งสองกลุ่มยังปฏิบัติเกี่ยวกับ
 บริการสุขภาพในเรื่องการคัดกรองประสานงานผู้ปกครองในกรณีที่นักเรียนเจ็บป่วย และการ
 แนะนำบิดามารคหรือผู้ปกครองถึงวิธีการดูแลนักเรียนที่เจ็บป่วยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการจัดบริการสุขภาพนั้นปรากฏว่าการขาดเอกสารและข่าวสาร
 ทางสุขภาพที่จะให้ครูและนักเรียนได้อ่าน และการไม่สามารถจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพ
 มีปัญหาในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน สำหรับการไม่สามารถให้ความช่วยเหลือและติดตาม
 การรักษาพยาบาลเมื่อนักเรียนเจ็บป่วย และการขาดความร่วมมือจากสถานพยาบาลหรือหน่วย
 งานสาธารณสุขที่เกี่ยวข้องนั้นมีปัญหาที่ระดับน้อย

ณัฐวดี หงษ์ทอง (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "ลักษณะพึงประสงค์ของครูสุศึกษา
 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาลักษณะพึงประสงค์ของครู

สุขศึกษา ความการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
 ในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับลักษณะที่พึงประสงค์ของครูสุขศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษา ทำเนิการวิจัยโดยสร้างแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะต่าง ๆ 5
 ด้าน คือ ด้านพฤติกรรมสุขภาพ ด้านการสอนและสื่อความหมาย ด้านปฏิบัติการสอนสุขศึกษา
 ในโรงเรียน ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านบุคลิกภาพ ส่งไปยังผู้บริหารโรงเรียน จำนวน
 192 ชุด และครูสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 236 ชุด ของโรงเรียนรัฐบาลที่
 เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 96 โรงเรียน ได้
 แบบสอบถามกลับคืนมาจากผู้บริหารโรงเรียน 150 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 78.13 และจากครู
 สุขศึกษา 294 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.68 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ
 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยทดสอบค่า "ที" (t-test)
 และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนว
 สุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารเห็นด้วยที่ระดับมากในข้อที่เกี่ยวกับความสามารถตรวจค้นหาความบกพร่อง
 ด้านสุขภาพของนักเรียน เมื่อพบแล้วสามารถแนะนำได้อย่างถูกต้องและสามารถให้คำปรึกษา
 แนะนำทางด้านสุขภาพได้อย่างถูกต้อง โดยครูสุขศึกษาก็เห็นด้วยที่ระดับมาก เช่นเดียวกัน เมื่อ
 เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูสุขศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชีววรรณ ธิมานกุล (2530) ทำการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาการจ้ดโครงการสุขภาพ
 ภาาในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี" โดยมีวัตถุประสงค์
 เพื่อศึกษาสภาพการจ้ดโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่น
 ทุรกันดาร สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี และเพื่อเปรียบเทียบ
 การจ้ดโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษาที่อยู่และไม่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร สังกัดสำนักงาน
 การประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 214 คน แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถม
ศึกษาที่อยู่ภายในทันตกรรมจำนวน 104 คน และไม่อยู่ในทันตกรรมจำนวน 110 คน ได้รับแบบ
สอบถามกลับคืนมา จำนวน 205 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.79 แล้วนำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที"(t-test) ผลการ
วิจัยในส่วนที่เกี่ยวกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

โรงเรียนที่อยู่ในทันตกรรมจัดบริการแนะแนวสุขภาพ ร้อยละ 86.14 จัดเป็น
ประจำ ร้อยละ 19.80 จัดเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในชุมชน ร้อยละ 10.89 ให้บริการเป็นราย
บุคคลร้อยละ 7.92 ให้พร้อมกันทั้งโรงเรียน ร้อยละ 37.63 ไม่มีการแนะแนวสุขภาพใน
โรงเรียน ร้อยละ 13.82 สำหรับโรงเรียนที่ไม่อยู่ในทันตกรรมจัดบริการแนะแนวสุขภาพ
ร้อยละ 84.62 จัดเป็นประจำ ร้อยละ 23.08 จัดเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในชุมชน ร้อยละ 11.53
ให้บริการเป็นรายบุคคล ร้อยละ 9.62 ให้พร้อมกันทั้งโรงเรียน ร้อยละ 30.77 ไม่มีการ
แนะแนวสุขภาพในโรงเรียน ร้อยละ 15.38

วนิดา พุ่มอยู่ (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบสภาพที่เป็นจริงและ
สภาพที่คาดหวัง เกี่ยวกับการบริการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบสภาพ
ที่เป็นจริง และสภาพที่คาดหวัง เกี่ยวกับการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนตามการรับรู้ของผู้
บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รับแบบสอบ
ถามกลับคืนมา จำนวน 97 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.12 แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์
ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบค่า"ที"(t-test)
ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมีการรับรู้ว่าการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน ด้านการแนะแนว
สุขภาพตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับดี คือ การจัดทำให้มีการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน
การเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรืออภิปรายเกี่ยวกับการระวังรักษาสุขภาพ การคิด

ตามผลของการให้คำแนะนำหรือการส่งไปรับบริการสุขภาพ การแสดงนิทรรศการ หรือจัด
 บำยนิเทศเกี่ยวกับสุขภาพ การฉายภาพยนตร์หรือวีดีโอเกี่ยวกับสุขภาพ และอยู่ในระดับพอใช้
 คือ การสำรวจสภาพของสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนทั่วไปที่มีผลต่อสุขภาพของนักเรียนทั้งกายและ
 จิต การจัดทำให้มีการแนะแนวสุขภาพเป็นกลุ่มเพื่อแนะวิธีแก้ปัญหาละเลยและทดลองปฏิบัติ แต่ผู้บริหาร
 คาคหวังในระดับมาก คือการจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพขึ้นในโรงเรียน การสำรวจสภาพ
 สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนโดยทั่วไปที่มีผลต่อสุขภาพของนักเรียนทั้งกายและจิต การเชิญวิทยากร
 ผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายหรืออภิปรายเกี่ยวกับการระวังรักษาสุขภาพ การส่งนักเรียนที่มีปัญหาไป
 รับบริการที่เหมาะสม การติดตามผลของการให้คำแนะนำหรือการส่งไปรับบริการสุขภาพ มีการ
 แสดงนิทรรศการบำนยนิเทศเกี่ยวกับสุขภาพ การฉายภาพยนตร์หรือวีดีโอเกี่ยวกับสุขภาพ การ
 ปฏิบัติอยู่ทุกระดับ คือ การแนะแนวสุขภาพเป็นกลุ่มเพื่อแนะแนววิธีแก้ปัญหาละเลยและทดลองปฏิบัติ
 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมแล้วพบว่า ผู้บริหารมีการรับรู้ว่าการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียน
 คำนการแนะแนวสุขภาพตามสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับดี แต่คาคหวังในระดับดีมาก เมื่อ
 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาคหวังเกี่ยวกับการ
 จัดบริการสุขภาพในโรงเรียน คำนการแนะแนวสุขภาพทั้งในรายข้อและโดยส่วนรวม พบว่า
 มีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุริย์ แก้วเศษ (2530) ท้าการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
 เกี่ยวกับความต้องการการนเทศรตรงการสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1"
 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับความต้อง
 การการนเทศรตรงการสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 และเพื่อเปรียบเทียบ
 ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับผู้บริหารโรงเรียนระดับ
 มัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับความต้องการการนเทศรตรงการสุขภาพในโรงเรียน ผู้วิจัยได้
 ส่งแบบสอบถาม จำนวน 88 ฉบับ ไปยังกลุ่มประชากรซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
 กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1 ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 84 ฉบับ คิดเป็น
 ร้อยละ 95.45 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 และค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศอบรมและฝึกปฏิบัติการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแยกตามระดับของโรงเรียนพบว่า ทั้งผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความต้องการการนิเทศอบรมและฝึกปฏิบัติการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนที่ระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการนิเทศอบรมและฝึกปฏิบัติการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน พบว่า มีความต้องการการนิเทศแนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งามทรัพย์ เทศบารุง (2530) ทหการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการการจัดบริการสุขภาพในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน โดยใช้ตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นครูที่รับผิดชอบงานอนามัยโรงเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 210 คน แบ่งเป็นครูในโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 70 คน โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 70 คน และโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 70 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ครูประจำชั้นขาดความรู้ในการให้คำปรึกษาและแนะแนวสุขภาพแก่นักเรียน และครูประจำชั้นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางสุขภาพ ซึ่งพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โรงเรียนไม่จัดกิจกรรมในการส่งเสริมการแนะแนวสุขภาพนักเรียน และโรงเรียนไม่มีครูรับผิดชอบในการแนะแนวสุขภาพ ซึ่งพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ปิยานี สมบูรณ์ทรัพย์ (2531) ได้ทหการวิจัยเรื่อง "ความคาดหวังและการปฏิบัติในการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 10" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความ

คาดหวังและการปฏิบัติในการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 10 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน 6 ด้าน ส่งไปยังตัวอย่างประชากร ซึ่งได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 10 จำนวน 400 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 382 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.50 และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ มีช้อยส์เลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ในการจัดบริการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนคาดหวังว่าควรปฏิบัติอยู่ในระดับมากและการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและการปฏิบัติในการจัดบริการแนะแนวสุขภาพให้แก่นักเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนให้ความคาดหวังสูงกว่าการปฏิบัติ

สมใจ วจนรจนา (2531) ท้าการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาความต้องการในการจัดดำเนินงานโครงการสุขภาพในโรงเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในเขตและนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 9 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาจำนวน 509 คน แยกเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลจำนวน 151 คน และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลจำนวน 358 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 457 คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 แล้วนำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที" (t-test) ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาคำการจัดบริการแนะแนวสุขภาพให้กับนักเรียนยังไม่ดีพอ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามเขตที่ตั้งของโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนทั้งที่อยู่ในเขตและนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลมีปัญหาคำการจัดบริการสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบปัญหาคำจัดดำเนินการจัดบริการแนะแนวสุขภาพให้กับนักเรียน ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ในเขตและนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล พบว่า ยังไม่ดีพอ และมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนที่อยู่ในนอกเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลมีปัญหามากกว่าโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาล

อรสา อคิเรกพลิน (2531) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาเกี่ยวกับการจัดดำเนินการสุขภาพในโรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาต่อการจัดดำเนินการสุขภาพในโรงเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาสุขศึกษา เกี่ยวกับการจัดดำเนินการสุขภาพในโรงเรียน โดยกลุ่มประชากรเป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายบริการ และฝ่ายปกครอง จำนวนทั้งสิ้น 180 คน และกลุ่มประชากรเป็นครูสุขศึกษา ประกอบด้วย ครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนละ 3 คน จำนวนทั้งสิ้น 108 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2528 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 36 โรงเรียน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าไม่แน่ใจในเรื่องที่ ครูสุขศึกษาควรทำหน้าที่บริการแนะแนวสุขภาพแก่นักเรียน และครูสุขศึกษาก็มีความไม่แน่ใจเกี่ยวกับข้อคิดเห็นดังกล่าว ส่วนข้อที่โรงเรียนควรจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วย และครูสุขศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งในกิจกรรมการจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียน

สุจิตรา แสงหิรัญ (2532) ทหการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการสอนของครูสุศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมีวัตถุประสงค์ของการ
วิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูสุศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ เปรียบเทียบ
พฤติกรรมการสอนของครูสุศึกษาที่มีพื้นฐาน วิชาเอก-โท ต่าง ๆ กันโดยใช้แบบสังเกตที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น ตัวอย่างประชากร ได้แก่ครูสุศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 36 คน ทหการ
สังเกตการสอนตามสภาพจริงในชั้นเรียน คนละ 3 ครั้ง นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยวิธีร้อยละ
และค่าไคสแควร์ ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ครูสุศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอก-โท สุศึกษา ให้การแนะแนวสุขภาพกับนักเรียนที่มี
ปัญหา(ในขณะที่ทำการสอน) คิดเป็นร้อยละ 8.30 ครูสุศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอก-โท พลศึกษา
และสาขาวิชาอื่น ๆ มีพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติเลย คือ การแนะแนวสุขภาพให้กับนักเรียนที่มีปัญหา
(ในขณะที่ทำการสอน) เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการแนะแนวสุขภาพกับนักเรียนที่มีปัญหา
(ในขณะที่ทำการสอน) พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ไวท์ (White, 1958) ทหการศึกษาเรื่อง "วิธีปฏิบัติงานของพยาบาลโรงเรียน"
(A study of current school nurse practice activities) โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของงานที่ปฏิบัติของพยาบาลโรงเรียนโดยใช้แบบสอบถาม
กับกลุ่มพยาบาลโรงเรียน จำนวน 403 คน ที่ทำงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก
ที่ตั้งอยู่ในนิวยอร์ก ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

พยาบาลโรงเรียนที่ปฏิบัติงานด้านการให้คำแนะนำทางสุขภาพเป็นส่วนใหญ่ รองลง
มาคือการทำารปฐมพยาบาล งานที่ปฏิบัติเป็นส่วนน้อยได้แก่ การจดบันทึกผู้มารับบริการ และ
การเป็นผู้นำกลุ่มนักเรียน นอกจากนี้พยาบาลโรงเรียนรับรู้ว่าจะต้องมีการเตรียมพร้อมเสมอ
ในเรื่องการบริหารงาน การปฐมพยาบาล และให้คำแนะนำทางสุขภาพ การส่งต่อนักเรียน

พยาบาล และการบริการฉุกเฉินในโรงเรียน สำหรับด้านคุณลักษณะการทำงานของพยาบาล
โรงเรียน 5 ประการ ที่นำมาใช้วิเคราะห์ ได้แก่ (1) การดูแลสุขภาพทางกาย (2) การ
อำนวยความสะดวก (3) การให้คำแนะนำ (4) การบริหาร (5) การจกบันทึก ผลปรากฏว่า
พยาบาลโรงเรียนรับรู้ว่าเป็นการปฏิบัติงานในลักษณะของการดูแลสุขภาพทางกายมากที่สุด ส่วน
ลักษณะงานด้านบริหารและการจกบันทึกนั้น พยาบาลโรงเรียนรับรู้ว่าเป็นการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ฟอร์เบส (Forbes, 1976) ทำการวิจัยเรื่อง "บทบาทและหน้าที่ของพยาบาล
โรงเรียน ตามการรับรู้ของครูโรงเรียนต่าง ๆ" (The role and function of the
school nurse as perceived by us public school teachers) โดยศึกษาการ
รับรู้ของครูโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 115 คน เป็นครูประถมศึกษา จำนวน 60 คน และครู
มัธยมศึกษา จำนวน 55 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

1. ครูระดับประถมศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของครูพยาบาลในเรื่องการ
ร่วมปรึกษากับคนอื่น ๆ ทางด้านสุขภาพ และการตรวจสุขภาพของนักเรียน
2. ครูระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของครูพยาบาลในเรื่องการ
ให้คำปรึกษาทางสุขภาพแก่นักเรียนที่ครูประจำชั้นส่งใบขอรับบริการ
3. ครูทั้ง 2 ระดับ ให้ความสำคัญตรงกันเกี่ยวกับกิจกรรมของพยาบาลโรงเรียน ดังนี้
  - 3.1 ร่วมมือกับครูอื่น ๆ เกี่ยวกับสุขภาพและปัญหาสุขภาพนักเรียน
  - 3.2 ติดตามนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง
  - 3.3 ทดสอบสายต่านักเรียน
  - 3.4 บริหารงานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล

กริฟฟิท และวิกเตอร์ (Griffith and Whicker, 1981) ทำการวิจัยเรื่อง
"การสังเกตปัญหาสุขภาพของนักเรียนโดยครู" (teacher-observer of student health
problem) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโครงการสุขภาพในโรงเรียนประถม
ศึกษาของรัฐในชนบทแห่งหนึ่งของสหรัฐอเมริกา กลุ่มประชากรตัวอย่างคือครูประถมศึกษา

จำนวน 18 คน นักเรียนประถมศึกษา จำนวน 40 คน นอกจากนี้มีผู้บริหารโรงเรียน ผู้
 นิเทศงาน พยาบาลโรงเรียน ทันตอนามัย นักโภชนาการ และผู้ช่วยแพทย์ ศึกษาค้นคว้า
 เพื่อประเมินผลก่อนเริ่มโครงการ และหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ การดำเนินโครงการโดย
 จัดประชุมเชิงวิชาการระหว่างครูพยาบาล ศึกษาค้นคว้า สาธิต การตรวจสอบภาพโดยครู
 และเน้นในบทบาทของครู ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่เห็นคนเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบภาพนักเรียน ผู้บริหาร
 โรงเรียนไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบของคนในการตรวจสอบภาพนักเรียน และไม่เห็นด้วยกับ
 การตรวจสอบภาพโดยครู จึงทำให้ครูที่สนใจไม่อยากเข้าไปยุ่ง เกี่ยวกับการตรวจสอบภาพนักเรียน

ริง เคลเมน และชาร์เลนซ์ (Winkelman and Charlence, 1983) ท้าการวิจัย
 เรื่อง "ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสุขภาพในโรงเรียน" (parental expect-
 ation of school health service) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริการในด้าน
 ต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองคาดหวังว่าบุตรของเขาจะได้รับจากโรงเรียน ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพล
 ต่อความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการบริการสุขภาพ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างชนิดของ
 การดูแลสุขภาพเด็กกับความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการบริการสุขภาพ ศึกษาระหว่างกลุ่ม
 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนในระดับ 3, 4 และ 5 จำนวน 56 คน แล้วนำข้อมูล
 มาหาค่าเฉลี่ยร้อยละ และนำมาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้อง
 กับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า

ความคาดหวังของผู้ปกครองที่ประเมินสุขภาพว่าการตรวจสอบภาพที่จำเป็นควรให้มีใน
 โรงเรียน ยกเว้นการตรวจเชื้อจากคอเด็กที่นับว่าเจ็บคอ การเยี่ยมบ้านเด็กที่มีปัญหาทาง
 สุขภาพ และการตรวจบัสสาวะเด็กที่นับว่าปวดแสบเวลาถ่ายบัสสาวะ ความคาดหวังเกี่ยวกับการ
 การรักษาพยาบาลที่แตกต่างกับผู้ปกครองเห็นว่า การรักษาพยาบาลไม่ควรจัดขึ้นในโรงเรียน
 ยกเว้นการให้ภูมิคุ้มกันโรคและการแนะนำเกี่ยวกับยา ความคาดหวังของผู้ปกครองเห็นว่าการ
 รักษาพยาบาลไม่ควรจัดในโรงเรียน ยกเว้นการให้ภูมิคุ้มกันโรค และการแนะนำเกี่ยวกับยา

ความคาดหวังของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการให้สุขศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าการให้สุขศึกษา เป็นการบริการที่ดีและจำเป็นสำหรับโรงเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการให้ ความรู้แก่นักเรียนทางด้านสุขภาพนั้นส่วนใหญ่เห็นว่าการให้คำแนะนำแก่นักเรียน เมื่อมีปัญหาทาง สุขภาพนั้นมีความจำเป็นและเป็นที่ยอมรับ

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน ทั้งที่ได้ทำการวิจัยในประเทศและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า เป็นการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็น และการปฏิบัติบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ ของผู้บริหารโรงเรียน ครูสุขศึกษา และครูอื่น ๆ ในโครงการสุขภาพเกือบทั้งหมด งานวิจัยเรื่องการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียน มัธยมศึกษาโดยครูมีผู้ศึกษาไว้น้อยมาก โดยเฉพาะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศนั้นไม่ ปรากฏอยู่เลย ซึ่งสรุปได้ว่าการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพในประเทศไทย ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูสุขศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ โรงเรียนควรจัดให้มีการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียน ในการจัดบริการแนะแนวสุขภาพให้นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนคาดหวังที่ระดับมากแต่การปฏิบัติพบว่าอยู่ที่ระดับน้อย จำนวน บุคคลากรด้านแนะแนวสุขภาพมีน้อย นักเรียนส่วนมาก เข้าใจความหมายของการแนะแนว สุขภาพดี และเห็นว่ามีความจำเป็น นักเรียนมีความต้องการใช้บริการแนะแนวสุขภาพทุกครั้งที่มี ปัญหาสุขภาพ แต่การให้คำแนะนำด้านสุขภาพมีน้อย เมื่อพบว่านักเรียนที่มีปัญหาด้านสุขภาพ ครูพยาบาลจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ไม่มีการแนะแนวสุขภาพเป็นหมู่ ส่วนมากให้คำปรึกษาเป็น รายบุคคล ในรอบ 1 ปี จะมีแพทย์และพยาบาลจะมาให้บริการ 1 ครั้ง ห้องแนะแนวสุขภาพ ไม่แยกเฉพาะโดยทั่วไปใช้ห้องพยาบาล ปัญหาสุขภาพทางกายที่พบบ่อย ได้แก่ สายตาสั้นปกติ สุขภาพอ่อนแอ ผอม กล้ามเนื้อไม่แข็งแรง ขาดอาหาร หูดไม่ซึบ ง่วงนอนบ่อย มีโรคประจำตัว ปัญหาสุขภาพจิตที่พบบ่อย ได้แก่ เด็กหนีโรงเรียน ทะเลาะวิวาท ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง นักเรียนและครูต้องการให้มีการแนะแนวสุขภาพเป็นหมู่ โดยการเชิญวิทยากรมาบรรยาย ฉายภาพยนตร์ จัดนิทรรศการ และควรมีการประชุมประชาสัมพันธ์แหล่งบริการสุขภาพที่ ครูสุขศึกษา

ต้องการให้มีการนิเทศงานเรื่องการแนะแนวสุขภาพเป็นอย่างมากและ เห็นว่าเป็นประโยชน์ควรมี การกำหนดเวลาให้นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพเข้าปรึกษา ครูประจำชั้นยังขาดความรู้ในการให้คำ ปรึกษาแนะแนวสุขภาพให้แก่ นักเรียน และไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางร่างกาย สุขภาพได้ นอกจากนั้นยังปรากฏว่าครูผู้ศึกษาที่มีพื้นฐานวิชาเอก-โท สุขศึกษา มักจะให้การ แนะแนวสุขภาพแก่นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพในขณะที่ทำการสอนด้วย ส่วนครูผู้ศึกษาที่มีวุฒิอื่น ๆ จะไม่ให้การแนะแนวสุขภาพแก่นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพในขณะที่ทำการสอนเลย

สำหรับงานวิจัยในต่างประเทศ มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโครงการสุขภาพในโรงเรียน อย่างกว้างขวาง แต่การวิจัยที่เกี่ยวกับการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนโดยตรงปรากฏว่า พบว่า ซึ่งงานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวสุขภาพ พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่ ให้ตนเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน และผู้บริหารก็ไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบ ของตนในการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน และไม่เห็นด้วยกับความรับผิดชอบในการตรวจสอบสุขภาพโดยครู แต่ผู้บริหารยังคงคาดหวังว่าการตรวจสอบสุขภาพที่จำเป็นควรมีในโรงเรียน แต่การรักษาพยาบาล ไม่ควรมีในโรงเรียน ยกเว้นการให้ภูมิคุ้มกันโรคและการแนะนำเกี่ยวกับยา ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เห็นว่าการให้สุขศึกษาเป็นบริการที่ดี และจำเป็นสำหรับนักเรียน พยาบาลโรงเรียน เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพของนักเรียนในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือให้การปฐม พยาบาล นอกจากนี้พยาบาลโรงเรียนยังรับรู้ว่าจะต้องมีการเตรียมพร้อมเสมอในเรื่อง การ บริหารงาน การปฐมพยาบาล และการให้คำแนะนำทางสุขภาพแก่นักเรียนซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น มากที่สุด ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ยอมรับว่าการให้คำแนะนำนักเรียน เมื่อมีปัญหาสุขภาพนั้นมีความจำเป็นมาก

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า การแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นที่ยอมรับของบุคคลโดยทั่วไป แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุงและส่งเสริมให้กิจกรรมการแนะแนวสุขภาพเจริญและพัฒนาไปได้เท่าที่ควร ซึ่งผู้วิจัย หวังว่าผลของการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการจัดดำเนินงานแนะแนวสุขภาพ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างแท้จริงและสามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการวิจัยไปวางแผนจัดดำเนินงานบริการแนะแนวสุขภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวง

ศึกษาธิการ ให้ได้ผลดีและ เกิดประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาลักษณะของนักเรียนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้นัก เรียนมีสุขภาพดีและสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขต่อไป